

BEVERbullet(vanOnderen)

De Bevers 39jaar jong

Bevers,

De Curaçaoreizigers zijn weer terug, hoewel dat deze keer toch niet zo vanzelfsprekend was. In deze topzware Bullet de exclusieve reisverslagen en meer. Veel leesplezier!

Enny

.

Info en data

In oktober is er weer van alles te doen:

Op woensdag 20 oktober is er een regio(nacht)duik in de plas in Katwijk (bij Cuijk). Verzamelen om 20u00 op de parkeerplaats daar. Het BAT zorgt voor een drankje.

Voor de dames is er een langverwacht vervolg op de DDD (DamesDuikDag) van enkele jaren geleden. De dag is zo ingericht dat ook niet-duikende dames aan hun trekken komen. Planning is 24 of 31 oktober. Aanmelden en info bij Lies, gyuszi@xmsnet.nl

De heuglijke datum 10-10-'10 laten we natuurlijk niet aan ons voorbij gaan. Op die dag wordt De Schuur bij de Groene Heuvels officieel weer in gebruik genomen door de Bevers. Hoe laat? Wat dacht je van 10u10? Zorg dat je erbij bent!

BeverDuikreis Curaçao laatste helft augustus 2010

Bestemming: All West Apartments op Westpunt
Duikbasis : Ocean Encounters West

Met :

Emiel en Susan, met Sofieke en Chrisje
Ad en Paulien, met Sanne en Alex
Enny en Willem, met Jim
Rob L.
Jan Willem en Liesbeth

Het was leuk! All West Apartments ligt op het meest westelijke puntje van Curaçao en ligt direct aan Playa Piscado. Vlak onder de appartementen huist een enorme groene murene in een spleet tussen de grote

stenen. Er liggen vissersboten voor anker en natuurlijk is daarachter de drop off.

Foto Willem van der Stokker: ons huisrif

Op dit huisrif zijn vooral nachtduiken gemaakt. Maar ook zien we hier regelmatig Bevers dobberen op hun neonkleurige luchtbedjes. Zolang het duurt, want het is nog veel leuker om elkaar er weer af te gooien.

Foto Willem van der Stokker

Er zijn vier jonge duikers, Jim, Alex, Sanne en Chrisje. De baaitjes van de Westkust zijn prima geschikt om met de hele familie te duiken. We duiken – in wisselende samenstelling- vanaf de kant op Grote Knip, Kleine Knip, Jeremi, Lagun, Playa LARGU, Playa de Mansalina, Playa Shon Mosa, Playa Kalki. Deze duiken vullen we aan met bootduiken op Sponge Forest, Rediho, Watamula en Elvin's Plane Wreck.

De duik op de Superior Producer is weer heel anders: lastige branding, vooral met het uit het water komen. Maar een prachtig groot schip, rechtop staand op de bodem, 25-30 meter diep. Gezonken in 1978, door een te zware belading. Binnen enkele minuten zonk het schip naar de bodem. De sterke stroming maakt dat we niet al te lang beneden kunnen blijven. In de branding worden we opgewacht door een hele linie pijlinktvissen. Voor wie een beetje oplet, want niet iedereen blijkt ze opgemerkt te hebben. We kwamen voor het wrak toch?

In de Caribische wateren is de koraalduivel binnengedrongen. Deze hoort daar niet thuis en heeft hier geen natuurlijke vijanden, zoals in de Rode Zee. Overall hangen waarschuwingen om deze vissen te signaleren en zo mogelijk onschadelijk te (laten) maken: wanted dead or alive. Er lijkt geen beginnen meer aan, we zien er vrij veel.

Foto Willem van der Stokker

De duikplaatsen met afwisseling van harde en zachte koralen zijn het mooist. Er is meer verscheidenheid van soorten.

Voor duikers die het liefst grote vis zien, is Curaçao niet aan te raden. Het 'kleine spul' is daarentegen in grote getale aanwezig: we zien bijvoorbeeld heel veel naaktslakken en krabachtigen. Verder zien we vooral ook murenen, schorpioenvissen, riddervissen (drums), trompetvissen, papegaaivissen, juffertjes, snappers, koffervissen, egelvissen, trekkersvissen, doktersvissen, keizervissen, eh, ben je er nog?

Leuk zijn vooral de ontdekkingen van schildpadden, zeepaardjes, en roggen. En een verpleegsterhaai op Rediho, een van de favoriete duikplekken.

Foto Willem van der Stokker

Bloopers en pech

Nog voordat we in het vliegtuig zitten scheurt er al een koffer open bij het inchecken. Even later wordt, na controle van de handbagage, omgeroepen of de eigenaar van de zwarte Lakeside tas zich wil melden. Deze handbagage was na het scannen op de band blijven staan. Vooruit, 04u30 is vroeg opstaan. De Bevers zijn op reis.

Bij aankomst worden we ontvangen door familie de Jong, die al een week op Curaçao verblijft en voor de eerste levensmiddelen heeft gezorgd. Geweldig! Jan Willem en Liesbeth zijn er niet, maar hadden er wel moeten zijn. Op een enkele sms-je na is er geen actueel levensteken. We maken ons ongerust. Ook Louis, de beheerder van de appartementen, zoekt contact met het reisbureau omdat hij het niet vertrouwt. Het 'niet-pluis'-gevoel blijkt terecht te zijn. Zie verderop hun eigen verslag. Ze zijn een paar dagen later gelukkig opgedoken.

De eerste duik op Playa Kalki levert meteen prachtige beelden van het mooie koraalrif op, maar gaat ook gepaard met ook een hoop 'geklooi': een kapot trimvest, een duik met een halfvolle fles die klaar stond om te vullen, een haperende automaat vanwege een klein stukje zwerfend plastic en vooral te weinig lood. O ja, en weer eens een verkeerd om aangetrokken duikpak met 'flexzone' op de buik i.p.v. op de rug. Een begrijpelijke vergissing.

In de duiken die volgen zet dit patroon zich door, met als meest markante gebeurtenis de in de branding van Playa Jeremi onachtzaam achtergelaten vinnen die keurig aan de nietsvermoedende eigenaar zijn terugbezorgd door een ander groepje Bevers. Tja. Alle materiaalperikelen zijn telkens opgelost. Hardnekkiger was de oorontsteking van Ad, die daardoor een hele week duiken moest laten lopen en moest toezien hoe de andere duikers enthousiast hun spullen bij elkaar raapten voor weer een volgende duik. Uiteindelijk kon ook hij gelukkig weer duiken. Rob loopt nog schade op door een flinke klap (bham!) met een duikpak van ondergetekende. Wrong place wrong time. Het was namelijk voor zoon Jim bedoeld. Ernstig genoeg om te constateren dat dit ook 'in de Bullet' moest. Bij deze. Sorry Rob. Ja, nu houden we erover op.

En wat nog meer

De gezamenlijke maaltijden in de vroege avond worden telkens door een andere kok verzorgd met een voorkeur voor Jan Willem. Er wordt smakelijk gekookt, gegeten en gedronken. Er zijn veel blikjes Polar bier geconsumeerd en ook de nodige flessen wijn. Het maken van nachtduiken dringt het alcoholgebruik wel aanzienlijk terug. Maar de Bevers zijn niet naar Curaçao gekomen om af te kicken, zoals de burens bij Kura Holanda.

Foto gemaakt door de Antilliaanse ober

Bij restaurant Sol Food is het natuurlijk mogelijk om Polar (of Amstel) te bestellen, maar ook een grotere variant : 'really big'. Daar hebben de Bevers wel oren naar. Zij worden verblijd met een heerlijke Euroshopper!!!!!!

Emiel neemt een paar probleemjongeren mee naar de top van de Christoffelberg. Of andersom, getuige de foto.

Foto Jim van der Stokker

Het is een behoorlijk zware klim, once in a lifetime. De overige Bevers stellen andere prioriteiten.

Onvergetelijk is de rondleiding door de steegjes van Otrabanda door Rob. We hebben alle soorten stank vermengd en geconcentreerd geïnhaald. Op de terugweg belanden we in een file, die daar hoogst ongebruikelijk is. Er zijn overal politieke bijeenkomsten, in voorbereiding op de verkiezingen op 27 augustus.

Opmerkelijk zijn de startproblemen met de huurauto van Ad en Paulien, die hen tot dusver nog niet in de steek had gelaten. Er wordt een professionele monteur namens de verhuurder bijgehaald. Deze constateert wat wij als leken over het hoofd zien: er ontbreekt een wiel.

Afijn, hij heeft ervoor geleerd.

Foto Jim van der Stokker

Nu is het terugblikken. Gelukkig hebben we de foto's nog. Deze zijn al te bekijken op de website van de Bevers.

En wie weet, dient de volgende reis zich aan....Rode Zee?

Bevers vermist

Na een prachtige reis door Cuba, waar muziek en salsadansen door ons zeer werd gewaardeerd, vertrokken we naar Curaçao om ons daar bij de andere Bevertjes te voegen.

Althans, dat was de bedoeling. ..

Op het vliegveld bij Santiago de Cuba waarvandaan we wilden vertrekken bleek dat daar nóóit een vliegtuig naar Curaçao vertrok. We hadden een ticket voor een niet bestaande vlucht. We moesten eerst naar Santa Domingo en dat betekende enkele reis Dominicaanse Republiek! Veel verwarring, stress en twee tickets later kwamen we de volgende dag, eind van de middag, aan in Santa Domingo. Vrijdagmiddag betekende dat allerlei deuren en loketjes dicht gingen: prettig weekend! We zaten dus vast in de Dominicaanse Republiek. Er werd ons geadviseerd een hotel te nemen en we kwamen in een heel foute buurt terecht. We werden in het hotel welkom geheten door een jongeman met een grote Colt en 's avonds zaten we met onze neus bovenop de vunzigheid van jonge meisjes en oudere mannen. Ook nog een paar keer opgelicht, geen internetverbinding, telefoneren lukte niet, sms leek niet aan te komen. Het was een onvergetelijk moment toen we de volgende dag de tickets in handen hadden waarmee we op zondag konden vertrekken.

Foto Liesbeth Postma: Eindelijk tickets voor Curacao!

In ons mooie appartement in Westpunt zijn we snel van de schrik bekomen. We werden warm onthaald door onze medebevers en vanaf ons balkon keken we op de Caribische Zee die genoeg zeepaardjes bleek te bevatten voor de rest van mijn logboek.

Jan Willem en Liesbeth

Speciaal voor deze twee dappere Bevers een van de zeepaardjes van Rediho

Foto Willem van der Stokker